

BRABANT

TIJDSCHRIFT VOOR KUNST, CULTUUR EN LITERATUUR

CULTUREEL

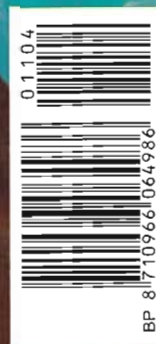
DICHTER BIJ VINCENT
VAN GOGH OP DE HUID

HEIN KOREMAN
BEELDHOUWER VAN 90

KAALSLAG
ONDER BRABANTSE MUSEA

ANIMATIEFILM
BRABANTSE KUNSTVORM

SANDRA COELERS
ZINGT IN STILTE

NUMMER 4 • SEPTEMBER 2011 •
60E JAARGANG • € 5,95

EEFJE WENTELTEEFJE EN DE VERSTARRING | PHOTO 3.0 IN EINDHOVEN | ESTHER PORCELIJN STADSDICHTER TE TILBURG | REINIER KENNEDY OP VREDERUST | LAATSTE STRUIKELSTENEN IN EINDHOVEN | GRAPHIC DETOUR IN BRED A | PICKNICK IN HET GROENE WOU D | LIZETTE VAN GEENE AVALON | YORGOS DALMAN PAARDJERIJDEN | MAXI MINI ET TEN-LEUR | FOTOGROEP NADIR IN BERGEN OP ZOOM

Waarnemer van zichzelf

SANDRA COELERS zingt in stilte

Vreemd als je zangeres bent en stilte een van je belangrijkste inspiratiebronnen is. Toch zocht de Tilburgse Sandra Coelers enkele jaren geleden de stilte op. Hoe dat uitpakte, laat ze in het najaar horen op haar nieuwe cd 'Wachten op mij'.

RINUS VAN DER HEIJDEN

Stilte en verwondering. Dat zijn de elementen die nu en de komende jaren samenvallen met de zangcarrière van Sandra Coelers. De vocaliste die bekendheid verwierf door haar hartstochtelijke vertolkingen van Argentijnse en Cubaanse muziek, daalde bijna twee jaar geleden naar haar binnenste af. 'De vurigheid in

mij komt niet altijd meer voort uit emotie, ook uit stilte', vat De Nieuwe Sandra zichzelf samen.

Nederlands

'Voelen, voelen, voelen, dat is wat ik de hele dag doe. Van daar uit schrijf en speel ik. Ik ben waarnemer van mezelf geworden.' Woorden van een vrouw die niet alleen als mens, maar ook als artiest een nieuw leven lijkt te zijn begonnen. Was haar muzikale blik tot twee jaar geleden gericht op het vervolmaken van Argentijnse en Cubaanse zang, nu komt ze – wellicht tot verwondering van velen – met een nieuwe cd op de proppen, geheel gevuld met Nederlandstalige teksten. En met muziek die veel meer beslaat dan alleen de Latijnse traditie.

NEDERLANDSTALIG à la Shaffy

Nederlandstalig. Een gevaarlijk woord omdat vaderlandse muziek onherroepelijk uitmondt bij Marianne Weber, de Zangeres zonder Naam en Frans Bauer. Maar van die hoek is Sandra Coelers ver verwijderd. Ze zit dichterbij Ramses Shaffy, Maarten van Rosendaal en Spinvis, waarbij zij de Nederlandse taal als vehikel gebruikt om gevoelens en vooral ervaringen van een 48-jarig leven tot klinken te brengen. 'Zo'n twintig jaar geleden knapte er iets in mijn hoofd. Ik kwam in een enorme angst terecht, die zeven jaar duurde. Alsof mijn antenne verkeerd stond afgestemd. Godzijdank had ik de muziek en andere bezigheden. In die tijd is mijn eerste groep La Flor Azul ontstaan.'

Sandra Coelers. Foto's:
Bas van der Burgt.

Verlangen

Via meditatie kwam Sandra Coelers naar eigen zeggen 'in een soort laag, die niet beschadigd leek. Daar ontdekte ik dat er eigenlijk niet zoveel aan de hand was. Ik had allerlei klachten, door hartmeditatie ben ik er uit gekomen. Die vorm van meditatie leert je in je hart te kijken. Je kunt daarmee ruimte in je pijn maken.'

Dit werpt de vraag op hoe zo'n levensfase van invloed kan zijn op de ontwikkeling van iemands muziek. 'Vroeger uitte ik mij in mijn muziek meer door verlangen, hartstocht en emotie. Nu is er een kentering gekomen. Er is naast emotie ook plek voor stilte en ruimte. Dat wil niet zeggen dat er geen orkanen meer voorbijkomen. Maar omdat je meer open staat, kun je beter afstemmen en ontvangen.'

Gitaar

Naast haar stem wordt de gitaar steeds belangrijker in het leven van Sandra Coelers. Het instrument vertelt haar tweede verhaal. 'Het is niet meer alleen een begeleidingsinstrument, maar ook een medium dat commentaar levert. Vanuit die wetenschap heb ik besloten een soloplaat te maken. Ik had sinds eind vorig jaar al het soloprogramma 'Hemellichaam', een poëtische voorstelling waarin liederen worden gecombineerd met gesproken teksten en waarbij ik mezelf begeleid op gitaar. Daaruit is de cd 'Wachten op mij' voortgekomen. Ik heb alle teksten en muziek geschreven. Het concept zit in de richting van Nederlandstalige liederen, maar omdat het zo eigen is, lijkt het nergens anders op.'

Maanscout

Eind 2009 werd Sandra Coelers door Zeus Hoenderop, de toenmalige Nachtburgemeester van Tilburg, gekozen als maanscout. Zij maakte deel uit van dertien vrouwen die zich elke maand – van volle maan tot de volgende volle maan – op eigen wijze konden uiten. 'Ik stelde een kwartprogramma samen waarin maan en nacht centraal stonden. Dat was de uiteindelijk impuls om muziek voortaan op mijn eigen manier te brengen. Voor velen past dat misschien niet in de lijn van hun verwachtingen, omdat ze me anders kennen. Maar ik deed het toch. Waarbij ik ook zelf de risico's neem.'

Twee delen

Voor 'Wachten op mij' heeft Sandra Coelers voor twee delen gekozen: het eerste gaat grofweg over de liefde, het tweede over 'de stilte van het zijn en de verwondering over de aarde en zijn schoonheid. De plaat begint met een lied over mijn overleden kat. Een ander lied gaat over de aarde, weer een ander over het leven in de zee. In 'Ga je mee' zing ik: 'Ik val tussen de wal en het schip en ik voel me daar als een vis in het water'. En: 'Zwem je met me mee in de weidse gebaren van de rivier, waar het zonlicht op het water de hemel spiegelt'. In dit lied verdwijnt het maat-

schappelijk streven, dat het leven van de meeste mensen beheerst, naar de achtergrond.'

De cd is niet helemaal een soloproduct geworden. Voor ongeveer de helft spelen gasten mee: percussioniste Simone Sou, trombonist Hans Sparla, fluitiste Marjolein Kempen, mondharmonicaspeelster Hermine Deurloo, hammondorganist Remko Kühne, contrabassist Marlon van Mook en bandeonist Michel Mulder. 'Producer en opnametechnicus Crip Theeuwes van Volver Studio was daarbij steun en toeverlaat.'

Boodschap

Toen de kredietcrisis zich enkele jaren geleden aandiende, was Sandra Coelers uitgeput. Onder meer doordat zij zo met haar muziek moest leuren. 'Veel optredens vielen weg. Die tijd hielp mij een totaal andere manier van werken te ontwikkelen. Dat betekent minder streven, minder strijd, minder betekenis als persoon. Van daaruit ben ik andere muziek gaan maken.'

Op de vraag of ze met haar nieuwe werkwijze een boodschap wil brengen, lacht ze. 'Dat vind ik een goede vraag. Maar dit wil ik niet. Het gaat me meer om hoe ik ben geworden en wat daar het gevolg van is. De cd 'Wachten op mij' zie ik als uitkomst van een positieve

Heling

Tegenwoordig werkt Sandra Coelers ook als zangcoach. Zij geeft stemtraining en geeft haar ervaringen als zangeres en musicus door. 'Maar ik werk ook met de helende werking van de stem. Dat is ook een middel om dichterbij jezelf te komen. Met je stem kun je overal in je binnenste komen, waardoor er veranderingen kunnen ontstaan. Bij mezelf werkt dat heel goed en ik draag dit nu ook over op anderen. Daarbij gebeuren heel mooie dingen. Iemand die al dertig jaar een traumatische ervaring met zich meedroeg en bij mij kwam om met zijn stem te werken als helingsinstrument, heeft zijn trauma om kunnen zetten in iets krachtigs. Je kunt stemheling vergelijken met meditatie; het is als een reis naar binnen met je stem als reisgenoot.' ■

stemheling als **MEDITATIE**

ontwikkeling en de lijn waarop we met z'n allen zitten: een tijd van grote veranderingen, zowel intermenselijk als met onze relatie met de aarde.'

Tekenen

'Wachten op mij' wordt een totaalproduct dat helemaal in de eigen handen van de zangeres ligt. In 1988 rondde zij een HBO-opleiding tekenen en schilderen af aan het Mollerinstituut in Tilburg. Nadien koos zij onherroepelijk voor de muziek. Haar beeldende kwaliteiten, die regelrecht tot uitdrukking komen in haar stijl van tekst- en muziek schrijven, benutte zij eerder onder meer voor het toneelbeeld van 'Hemellichaam'. Nu voor het ontwerp van het cd-hoesje van 'Wachten op mij'. De afbeeldingen tekende zij zelf, de teksten zijn eigenhandig met pen geschreven. Monnikenwerk, zo typeert zij die klus. 'Vanuit de stilte is de verbondenheid met de aarde groter geworden. Hierdoor voel ik mij minder afhankelijk van gerenommeerde podia. Mijn blikveld is ruimer geworden. Ik ben benieuwd hoe zich dit gaat ontwikkelen in mijn leven als podiumkunstenares. De liefde voor de Spaanstalige muziek is er nog altijd. Ik speel nog steeds graag met Flor de Amor (opvolger van La Flor Azul, rvdh) en Trio Nuevo.'

Info

//sandracoelers.nl